

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1723/2015
30.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Д.Л. из Н., чији је пуномоћник М.С., адвокат из Н., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 32/15 од 15.06.2015. године, у седници одржаној 30.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 32/15 од 15.06.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П1 1245/12 од 19.11.2014. године одбијен је предлог тужиоца којим је тражио понављање поступка који је вођен пред Основним судом у Нишу и првостепено окончан пресудом П1 1245/12 од 15.10.2013. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 32/15 од 15.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Нишу П1 1245/12 од 19.11.2014. године.

Против другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. ст. 1. и 2. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), обзиром да је поступак покренут и правноснажно окончан у време важења наведеног Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према стању у списима, тужба у овој парници поднета је 11.06.2012. године, ради исплате зараде по основу прековременог рада, сменског рада, рада ноћу и рада у време државних и верских празника за период од 01.06.2009. године до 31.11.2011. године, укупно 275.370,68 динара. Пресудом Основног суда у Нишу П1 1245/12 од

15.10.2013. године одбијен је тужбени захтев, а пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3115/13 од 22.01.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1245/12 од 15.10.2013.године. Против правноснажне пресуде тужилац је 28.08.2015. године поднео предлог за понављање поступка.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 5. прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају ревизијом се побија решење другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка, а ревизија је увек дозвољена у поступку по предлогу за понављање поступка који је прописан цитираном одредбом члана 420. став 5. Закона о парничном поступку.

Стога се за оцену дозвољености ревизије у овој парници примењује одредба члана 420. став 2. у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 275.370,68 динара, очигледно не прелази законом прописан цензус за изјављивање ревизије од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 11.06.2012. године, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 420. став 6. у вези члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**